

РЕШЕНИЕ

№ 2031

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 18.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **5415** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК.

Н. И. С. обжалва Решение № 06-00-199/05.03.2010 г. на зам.-министъра на образованието, младежта и науката.

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.

От фактическа страна.

Оспорващата е подала заявление вх. № 94 НН-5/04.01.2005 г. до министъра на образованието и науката за признаване на придобито висше образование по специалност „Международни отношения”, степен „бакалавър” в Киевския национален университет „Т. Ш.” – У.. Със заявлението са представени диплома за завършено средно образование, диплома ДІ № 017926 от 29.06.2004 г. и извлечение от изпитна и зачотна ведомост. Председателят на Комисията за признаване на висше образование към МОН (сега МОМН) е изискал от С. да представи алтернативно копие от студентска книжка, виза за обучение в страната, издала дипломата, документ за адресна регистрация в населеното място по провеждане на обучението или друг документ, удостоверяващ, че обучението е проведено в страната съобразно дипломата за завършено образование. На 11.08.2005 г. жалбоподателката е депозирала в министерството заверено копие от първа и последна страница на студентската си книжка от КНУ и справка № 048/11-249/05.05.2005 г. от висшето учебно заведение за проведен задължителен стаж в катедрата „Международни отношения и външна политика” през периода 01.02.2004 г. – 30.04.2004 г. Комисията за признаване на висше

образование към МОМН е приела решение, обективирано в протокол № 74/21.01.2010 г., да се откаже на заявителката признаване на придобитото висше образование в чуждестранния университет. Предмет на оспореното решение, издадено на основание чл. 12, ал. 1, т. 3 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобитото висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища (НДИППВОЗПОЧВУ) във връзка с § 4, ал. 1 от ДР на Закона за висшето образование и чл. 2 от наредбата, е отказът да се признае на Н. С. висше образование по специалността „Международни отношения” на образователно-квалификационна степен „бакалавър” от КНУ. Актът е мотивиран с непредставянето на изисканите доказателства за провеждане на обучението на територията на У., а не в търговско дружество, което представлява университета в Р. Б.. При тази констатация е направен изводът, че заявителката се е обучавала в нарушение на § 4, ал. 1 от ДР на ЗВО, установяващ забрана чуждестранните висши училища да разкриват свои поделения на територията на страната.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в срока за оспорване, а разгледана по същество е и основателна. Решението е засегнато от отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

1. Редът и условията за признаване на придобитото висше образование в чуждестранни висши училища са определени в НДИППВОЗПОЧВУ. Елемент от фактическия състав на административното производство по признаване на висше образование е и извършването на проверка на статута на чуждестранното висше училище и на автентичността на дипломата или аналогичен на нея документ, както и оценяване на съответствието на съдържащите се в тях данни с държавните изисквания за придобиване на висше образование в РБ. Предвиденото в чл. 12, ал. 1, т. 3 от наредбата (в редакцията на текста към датата на решението) основание за отказ да се признае висше образование предполага установяването на факта, че висшето училище не е издало представения документ, удостоверяващ завършеното образование.

2. Административната преписка не съдържа източници на данни за изследване от страна на органа на обстоятелството дали дипломата в действителност е била издадена от КНУ. Автентичността на документа не е била поставена под съмнение от комисията към министерството, подобни съображения не са изложени и в мотивите на обжалваното решение, за да обусловят обективна връзка с възприетото материално-правно основание за отказ. Законосъобразността на административния акт се преценява спрямо установените от издателя му факти. В случая юридическите факти, на които се е позовал органът, не осъществяват фактическия състав по чл. 12, ал. 1, т. 3 от НДИППВОЗПОЧВУ. Само на това основание решението подлежи на отмяна като противоречащо на материалния закон. Неотнормирана към процедурата по признаване на дипломи е и ал. 1 на § 4 от ДР на ЗВО. При евентуално проведено обучение в нарушение на забраната по цитираната разпоредба административният орган е могъл служебно да изиска информация от съответното учебно заведение за конкретната организация и място на провеждане на обучението. Отказът да се признае дипломата не може да се основе и на чл. 2 от наредбата – текстът урежда общите предпоставки за признаване на образование по отношение на субектите, за които това право възниква, и статута на чуждестранните учебни заведения, а съдът не притежава компетентността да извежда предполагаемата воля на административния орган.

3. В производството, чийто заключителен акт е оспореното решение, са нарушени процесуалните правила на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК – актът е издаден при неизясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства и неизпълнение на задължението на компетентния орган за служебно събиране на относимите към предпоставките за пораждање на правото на признаване на образованието доказателства. Извън обхвата на дейността по изследване на фактите са останали въпросите относно начина на провеждане на учебния процес и оценяването на студентите, за да бъдат те преценени с оглед на допустимостта до оценяване за съответствие с държавните изисквания за придобиване на висше образование в РБ.

4. Изложеното мотивира съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган. При повторното разглеждане на случая следва да бъде съобразен § 12 от ПЗР на ПМС № 150/26.07.2010 г. във връзка с чл. 7а, ал. 1, т. 2 от НДИПВОЗПОЧВУ, т.е. процедурата по установяване на начина на провеждане на обучението и правното положение на структурата, издала съответната диплома за завършено образование. След събирането на необходимите доказателства и при спазване на етапите на проверка като елементи от фактическия състав по чл. 10 от наредбата, е длъжимо решаването по същество на въпроса дали са налице условията за признаване на придобитото от С. образование в чуждестранното учебно заведение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 06-00-199/05.03.2010 г. на зам.-министъра на образованието, младежта и науката.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: